

[Niels Helveg Petersen]

ge konsekvensen. De økonomiske problemer er så store, at der kræves medvirken fra både socialdemokratiet, venstre, de konservative og de radikale mindst i en længere periode, og det kan vi lige så godt tage fat på med det samme.

Man skal ikke afvente nyvalg. Det er overtro, at nyvalg renser luften. Det gør det ikke; tværtimod. Nyvalg forpuster luften med overbud og uansvarlighed. Dokumentation kan man såmænd skaffe sig ved at kaste et blik på dansk politik i 1970'erne. Rensede 5 valg på 8 år luften for noget som helst? Vel gjorde de ej. De mange valg forøgede vanskelighederne. Aldrig optrådte den situation, hvor partierne kunne bekvemme sig til at overvinde modsætninger og prioritere samfundsinteressen højere end partiinteresserne.

Hvis valget var blevet udskrevet i de forløbne 10-14 dage, ville historien blot gentage sig. Det brede samarbejde ville vise sig at være et fata morgana. Viljen er endnu ikke til stede. Socialdemokraterne kan og må ikke for fagbevægelsen. De konservative vil ikke; de vil hellere vinde et valg. Venstre tør ikke uden de konservative, og derfor bliver det ikke til noget, selv om det er soleklar fornuft, at et bredt flertal finder sammen om nogle langsigtede mål for den økonomiske politik uden at blive afbrudt af en valgkamp hvert andet år.

Det folketing, som samles nu, står over for meget store opgaver i de kommende år. I centrum for vores arbejde kommer erhvervs- og arbejdsmarkedspolitikken til at stå. Vi vil deltage i bestræbelserne for at styrke produktion, eksport og beskæftigelse. Vi har kun én metode til at overvinde vores vanskeligheder, og det er ved at sælge mere i udlandet, købe noget mindre.

Der er nået visse resultater inden for de sidste par år: konkurrenceevnen er forbedret, handelstallene har forbedret sig. Men det er de mørke sider af det økonomiske billede, der dominerer, og især dominerer den stærkt stigende ledighed.

Jeg har forstået, at talsmænd fra regeringen markedsfører, at man kan skaffe 50.000 nye job. Det harcelerede hr. Ellemann-Jensen vældigt over, men jeg synes ikke, man i en periode som den nuværende skal prøve at overgå hinanden med, hvem der kan skaffe flest job, og oven i købet sætte tal på.

Men når hr. Ellemann-Jensen harcelerede så stærkt over de 50.000, vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at det jo kun er lidt i forhold til, hvad hr. Christophersen har stillet i udsigt. Hvis jeg ikke husker forkert, lovede hr. Christophersen på venstres landsmøde 140.000 nye job. Så hvis der skal harceleres over 50.000, synes jeg heller ikke, man skulle glemme de 140.000.

Men jeg synes, man skal lade den diskussion ligge. Der er intet parti, der med de omstændigheder, der er i verden omkring os, med god samvittighed kan sætte tal på og love en forøgelse af beskæftigelsen af den og den størrelse i løbet af den og den periode. Det er letsindig snak.

Vi vil gerne fremhæve, at det er nødvendigt at gå ind i diskussionen om finansieringsproblemerne; især landbrug og byggeri har behov for en hurtig indsats. Vi deltager gerne i disse overvejelser. Der bør i denne samling ske noget på områderne.

Af andre store områder, som vi prioriterer i vores arbejde, er en stærkere indsats over for ungdomsledigheden, en oprydning og klargøring i vores arbejdsmarkedspolitik med en opfølgning af den rapport, der for nylig er kommet om arbejdsløshedskassernes administration, og som stiller i stribevis af forslag til oprydning og klargøring af bestemmelserne for arbejdsløhedskasserne.

Vi vil deltage aktivt for at lempe og omlægge erhvervsbeskatningen på en lang række områder. Vi vil i den radikale folketingsgruppe gå til samlingens opgaver på samme grundlag, som vi plejer. Vi ønsker at påvirke. Vi ønsker at øve indflydelse. Vi ønsker at have indflydelse. Vi opfatter det som den egentlige mening med at være her. Vi mener, det er vigtigt, at partierne lægger til grund, at når vælgerne har sammensat et folketing, er folketinget valgt for 4 år. Så er det ikke partiernes opgave at korrekte vælgerne og kræve valg i tide og utide, men at bruge de muligheder, som dette folketing trods alt giver for et samarbejde om meget alvorlige økonomiske problemer. Jeg vil gerne opfordre venstre og de konservative til at stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Camre.

Hvis det sker – og det håber jeg sker – kunne det måske trods alt blive signalet til, at folketingsåret startede på et langt mere